

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้นอกจากจะให้บทเรียนทางวิชาการแก่ผู้ศึกษาแล้ว สิ่งที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือการให้บทเรียนชีวิตที่ผู้ศึกษายังไม่เคยประสบมาก่อนอีกด้วย ประการแรกก็คือ การศึกษาในครั้งนี้นับว่าเป็นการนำพาผู้ศึกษาออกมาจากห้องเรียนเป็นครั้งแรก ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ที่มีค่าอย่างยิ่ง เพราะตลอดระยะเวลาของการศึกษาทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่เคยพบเห็นในห้องเรียน นอกจากนี้แล้วยังทำให้ผู้ศึกษาได้เห็นข้อจำกัดของตนเอง และในท้ายที่สุดทำให้ผู้ศึกษาได้ค้นพบว่า “ฉันก็สามารถทำในสิ่งที่ตนเองไม่คาดคิดว่าจะทำได้” ส่วนประการที่สอง วิทยานิพนธ์เล่มนี้สอนให้ผู้ศึกษาทราบว่า การที่จะทำสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จได้นั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ การเอาชนะใจตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา ผู้ศึกษาต้องประสบกับเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย จนทำให้ผู้ศึกษาเกิดความท้อแท้ใจ สับสนจนแทบจะไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จได้ หากแต่เมื่อผู้ศึกษาพยายามที่จะตั้งสติ และตั้งคำถามกับตัวเองว่า “ฉันเป็นใคร ฉันมีหน้าที่ทำอะไร และฉันทำสิ่งเหล่านั้นได้ดีหรือยัง” เมื่อผู้ศึกษาสามารถหาคำตอบให้กับตนเองได้แล้ว การศึกษาในครั้งนี้จึงสำเร็จลุล่วงไปได้

ผู้ศึกษารู้สึกได้ถึงความเมตตากรุณาและขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร. นลินี ต้นธูนิศย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เปิดกว้าง ให้โอกาส และให้กำลังใจผู้ศึกษาตลอดมา นอกจากนี้แล้วยังอดทนต่อความไม่เสมอต้นเสมอปลายของผู้ศึกษา รู้สึกดีใจและประทับใจที่ได้มีโอกาสมาเรียนรู้กับครูที่มีมารชเป็นวีรบุรุษในดวงใจ (เช่นเดียวกับผู้ศึกษา) นอกจากนี้แล้วผู้ศึกษาายังต้องกราบขอบพระคุณกรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่านไม่ว่าจะเป็น ผศ.ดร. พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์ อาจารย์ผู้ให้อาวุธทางวิชาการอันมีคุณค่า ผศ. จิราภา วรเสียงสุข และ ผศ. อภิญา เวชชัย อาจารย์ผู้คอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ให้โอกาสกับผู้ศึกษาโดยให้ทุนสนับสนุนการเรียนในระดับปริญญาโท

ขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการปริญญาโทคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาทั้ง 2 ท่าน ที่ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกให้กับผู้ศึกษาตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ศึกษาอยู่ที่นี่

และบุคคลที่ผู้ศึกษาต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างมากอีกกลุ่มหนึ่งก็คือ ผู้ให้กู้ยืมเงินกับผู้กู้ยืมเงินทุกคนที่เปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้เข้าไปเรียนรู้ชีวิตทางสังคม ตลอดจนชาวบ้านหมู่บ้านรักษ์ไทยทุกคนที่ให้การต้อนรับและช่วยเหลือผู้ศึกษาตลอดมา

การศึกษาในครั้งนี้จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้เลย หากปราศจากกำลังใจและคำแนะนำจากทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเพื่อน ๆ ไม่ว่าจะเป็นพี่พสุนิต พี่ไศพิน พี่นิรมล พี่อบเชย พี่ยงยุทธ พี่ภิญ พี่ต่าง พี่เตี๊ยะ น้องนก น้องยุทธ น้องไอ้ต จุ่ม โหม่ สอง หนิง เกด อ. ชัชวาล อ. บุญมา และบุคคลอื่น ๆ อีกมากมายที่ผู้ศึกษาไม่สามารถที่กล่าวถึงได้หมด ซึ่งผู้ศึกษาขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

สุดท้ายผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ให้โอกาสผู้ศึกษา “เกิด” ความอยากรู้และก้าวเข้ามาสู่โลกทางวิชาการ คณาจารย์คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ให้โอกาสผู้ศึกษา “เติบโต” ทางความคิด และกำลังใจตลอดจนความรักอันยิ่งใหญ่ของ แม่ ป้า พี่หญิง พี่มิน พี่ทมน้องอ้อ น้องอิน และญาติๆทุกคนที่ทำให้ผู้ศึกษามีวันนี้

วิไลลักษณ์ อยู่สำราญ

พฤษภาคม 2546